

Sygn. akt IV Ca 223/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu IV Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Kaczmarek-Kęsik (spr.)

Sędziowie SO: Irena Koś, Marek Gralec

Protokolant: sekr. sąd. Anna Galardos-Sikora

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 roku w Radomiu

na rozprawie

sprawy z powództwa I. P.

przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 5 listopada 2015 roku

sygn. akt I C 1359/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach: I /pierwszym/ w ten sposób, że zasądza kwotę 6 825 /sześć tysięcy osiemset dwadzieścia pięć/ złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2013 roku do dnia zapłaty zamiast 31 670 złotych i oddala powództwo w pozostałej części; III /trzecim/ w ten sposób, że znosi wzajemnie między stronami koszty procesu; IV /czwartym/ w ten sposób, że nakazuje pobrać od (...) Spółki z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Grójcu kwotę 272 /dwieście siedemdziesiąt dwa/ złote 30 /trzydzieści/ groszy zamiast kwoty 1 237,89 złotych a od I. P. 965 /dziewięćset sześćdziesiąt pięć/ złotych 60 /sześćdziesiąt/ groszy,

2. oddala apelację w pozostałej części,

3. zasądza od I. P. na rzecz (...) Spółki z o.o. z siedzibą w (...) 667 /trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem/ złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

I. J. K. M. G.

Sygn. akt IV Ca 223/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Grójcu zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz I. P. kwotę 31.670 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2013 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Ponadto zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz I. P. kwotę 6.908,24 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grójcu kwotę 1.237,89 złotych tytułem pokrycia wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia:

W miejscowości W., gm. G., znajduje się nieruchomość oznaczona jako działka o nr ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,4171 ha, dla której Sąd Rejonowy w Grójcu prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...). W dziale II jako właściciel widnieje powódka I. P., która nabyła własność nieruchomości na podstawie umowy sprzedaży z dnia 26 sierpnia 1991 roku. Nieruchomość ta jest zabudowana budynkiem mieszkalnym oraz garażem, na pozostałej części nieruchomości znajduje się sad. Działka o nr (...) ma kształt wydłużonego prostokąta, szerokość frontu wynosi około 14 m, a długość około 285 m. Działka jednym z krótszych boków przylega do lokalnej drogi asfaltowej, a drugim do lokalnej drogi polnej. Sąsiedztwo wzdłuż drogi asfaltowej to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z elementami usługowej. Nieopodal działki przechodzi droga krajowa nr (...), a także są urządzone zjazdy na drogę krajową nr (...). Na działce sąsiedniej do działki nr (...), tj. na działce o nr (...) znajduje się podziemny gazociąg wysokiego ciśnienia, który został wybudowany w 1997 roku, w oparciu o decyzję Burmistrza Miasta G. nr 27/97 z dnia 12 marca 1997 roku o zatwierdzeniu projektu budowlanego remontu gazociągu i udzieleniu pozwolenia na budowę. Ówczesny właściciel działki (...) J. M., który jest ojcem powódki, wyraził zgodę na wybudowanie gazociągu na działce nr (...). Powódka I. P. nigdy nie wyrażała zgody na korzystanie z jej nieruchomości na potrzeby gazociągu. Gazociąg wchodzi w skład przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. (...) kontrolowana dla gazociągu wynosi 15 m w obie strony. Gazociąg został zlokalizowany w pasie przygranicznym pomiędzy działkami (...), jednak na powierzchni 1 m² znajduje się na działce o nr (...). Powierzchnia pasa ochronnego gazociągu znajdującego się na działce (...) wynosi 3483 m². Usytuowanie gazociągu sprawiło, że większość powierzchni działki o nr (...) znajduje się w pasie ochronnym gazociągu, w związku z czym powódka ma ograniczone możliwości korzystania z nieruchomości, nie może dokonać rozbudowy istniejących zabudowań. Pismem z dnia 3 lipca 2012 roku powódka wezwała poprzednika pozwanego do usunięcia urządzeń gazociągu oraz do zapłaty wynagrodzenia za "bezumowną służebność przesyłu, poprzednio gruntową", za okres 10 lat wstecz od wezwania do zapłaty w kwocie 100.000 złotych, na podstawie art. 225 k.c. Biegły rzeczoznawca majątkowy M. J. (1) oszacował wartość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanego z przedmiotowej nieruchomości w zakresie wynikającym ze złożonej do akt niniejszej sprawy opinii biegłego geodety S. W. w okresie 10 lat wstecz licząc od dnia 4 marca 2013 roku na kwotę 31.670 złotych. Sąd Rejonowy stwierdził, że podziemny gazociąg wysokiego ciśnienia został umiejscowiony na działce (...) w pasie przygranicznym z działką należącą do powódki o nr ew. 223/2. Jedynie na powierzchni 1-go metra przebiega ona przez działkę powódki. (...) kontrolowana dla tego typu gazociągu na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013r., poz.640) wynosi 15 metrów z każdej strony. Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia w strefie kontrolowanej nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów, magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania. W strefie tej ograniczona została możliwość sadzenia drzew przez wskazanie odległości od gazociągu, odległość ta zależy od średnicy gazociągu (nie mniej niż 2 m od gazociągów o średnicy do DN 300 i 3 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300). Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, które wskazywałyby, że przysługuje mu tytuł prawny do korzystania z nieruchomości powódki. Dowodu takiego nie stanowi zgoda udzielona przez ojca powódki J. M., jako właściciela działki (...) na prowadzenie robót związanych z kapitalnym remontem gazociągu, gdyż nie dotyczyła ona przedmiotowej nieruchomości. Wobec powyższego pozwany jest posiadaczem służebności w złej wierze, w związku z czym jest zobowiązany na podstawie art. 224 i 225 k.c. do zapłaty powódce wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z części działki (...). Żądanie wynagrodzenia jest uzasadnione ograniczeniem prawa własności wskutek wykonywania służebności. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia znaczenie mają okoliczności związane z zakresem posiadania i stopniem ograniczenia właściciela w wykonywaniu przez niego prawa własności. Sąd Rejonowy przyjął, że powódka doznaje ograniczenia w możliwości korzystania ze swojej nieruchomości w pasie gruntu o łącznej powierzchni 3.484 m², na którą to powierzchnię składa się zarówno pas gruntu zajęty bezpośrednio pod gazociąg, jak również pas gruntu objęty strefą ochronną gazociągu. Zakres ograniczeń powódki ma charakter trwały i istotny z punktu widzenia możliwości zagospodarowania oraz korzystania z tej części nieruchomości, w tym także w części tzw. strefy kontrolowanej. Biorąc pod uwagę pas gruntu o łącznej powierzchni 3.484 m² Sąd ustalił wysokość wynagrodzenia za

bezumowne korzystanie za okres 10 lat wstecz, licząc od dnia wytoczenia powództwa na kwotę 31.670 zł w oparciu o opinię biegłego M. J. (1).

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał przepis art. 225 k.c. w związku z art. 224 § 2 k.c. w związku z art. 352 k.c. O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 k.c. Jako pierwszy dzień płatności odsetek – zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie – Sąd przyjął dzień 4 marca 2013 roku, tj. dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, gdyż już przed wytoczeniem powództwa powódka wzywała pozwanego do zapłaty z tytułu bezumownego korzystania z jej nieruchomości.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo w części, w jakiej powódka domagała się usunięcia przez pozwanego urządzeń gazociągu wysokiego ciśnienia o długości 250 m, znajdującego się na działce o nr ew. (...) w W.. W tym zakresie Sąd uznał to żądanie za nadużycie prawa podmiotowego (art. 5 k.c.), sprzeczne ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem prawa i zasadami współżycia społecznego. Sąd wskazał na bardzo wysoki koszt przesunięcia gazociągu w kontekście potencjalnej wartości działki (...), gdzie wartość 1 m² gruntu biegły rzeczoznawca majątkowy ustalił na kwotę 28,37 złotych. Ponadto wskazał na niedogodności związane z przerwani w dostawie gazu dla znacznej liczby odbiorców.

Podstawa prawną orzeczenia o kosztach procesu były przepisy art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005, Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.).

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając wyrok w część zasądzającej na rzecz powódki wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości ponad kwotę 6.334 złote oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu. Skarżąca zarzuciła błędne przyjęcie do wyliczenia wynagrodzenia powierzchni pasa ochronnego, wynikającego z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, wynoszącego po 15 m w obie strony, w sytuacji gdy zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego obszar strefy kontrolowanej nie pokrywa się z zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu ustanawianą dla gazociągu wybudowanego przed dniem 12 grudnia 2001 roku. Ponadto w świetle orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2015 roku sygn. akt V CSK 468/14 w wynagrodzeniu za ustanowienie służebności przesyłu nie jest uzasadnione uwzględnienie uszczerbku jakiego doznaje właściciel na skutek zmian wprowadzonych przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w zabudowie nieruchomości w oznaczonej odległości od znajdujących się na niej urządzeń przesyłowych. Przyjęcie obszaru strefy kontrolowanej za podstawę wyliczenia wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości było kwestionowane przez pozwaną w piśmie procesowym z dnia 15 lipca 2015 roku, gdzie podany został obszar pasa eksploatacyjnego równy 6 m, tj. po 3 m z obu stron gazociągu. Skoro obszar ten stanowi 1/5 obszaru przyjętego przez Sąd to, zdaniem skarżącej, wynagrodzenie przy zastosowaniu współczynników przyjętych w opinii biegłego M. J. (1) winno wynosić maksymalnie 20% kwoty zasądzonej wyrokiem, tj. 6.334 złote.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie kwoty 6.334 złotych zamiast 31.670 złotych i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje według norm prawem przepisanych stosownie do wyniku sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Powództwo w sprawie niniejszej zostało oparte na art. 225 w związku z art. 224 § 2 w związku z art. 352§2 i art. 230 k.c.

W świetle dominujących obecnie poglądów doktryny i judykatury przepisy art. 225 i 224 § 1 w zw. z art. 352 § 2 i art. 230 k.c. mogą mieć zastosowanie do rozliczeń pomiędzy właścicielem, a posiadaczem służebności (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2005 r., III CZP 29/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 64, z dnia 18 kwietnia 2013 r., II CSK 504/12, LEX nr 1324272, z dnia 24 lipca 2013 r., III CZP 36/13, OSNC 2014, nr 3, poz. 24, uchwała z dnia 26 listopada 2014 r., III CZP 45/14, OSNC 2015, nr 5, poz. 54). W powołanych orzeczeniach

Sąd Najwyższy wskazał, iż wynagrodzenie z art. 224 § 2 w zw. z art. 225 k.c. nie stanowi świadczenia o charakterze odszkodowawczym, nie jest uzależnione od wykazania przez uprawnionego poniesienia szkody i zawinienia sprawy. Należy się za sam fakt posiadania w złej wierze, bez żadnego tytułu prawnego do cudzej rzeczy. Istotą wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy jest przyznanie właścicielowi rekompensaty za brak możliwości dysponowania rzeczą. O wysokości tego rodzaju wynagrodzenia nie decyduje wysokość rzeczywistych strat właściciela i rzeczywistych korzyści odniesionych przez posiadacza. Decyduje bowiem obiektywne kryterium, jakim jest układ odpowiednich cen rynkowych - stawek za korzystanie z rzeczy tego rodzaju. Specyfika korzystania, w szczególności ograniczony zakres tego korzystania przez posiadacza w zakresie służebności przesyłu, winna być uwzględniona przy ustalaniu należnego wynagrodzenia (por. wyroki SN z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 444/09, LEX nr 578038 i z dnia 8 czerwca 2005 r., V CK 679/04, LEX nr 311353). Posiadanie w zakresie służebności przesyłu nie pozbawia w zupełności faktycznego władztwa właściciela nad nieruchomością, konsekwencją takiego stanu rzeczy jest to że nie są do końca adekwatne kryteria ustalania wysokości wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości oparte wyłącznie na układzie odpowiednich cen rynkowych właściwych dla najmu lub dzierżawy gruntu, które są właściwe wtedy, gdy wynajmujący lub wdzierżawiający zostają zupełnie pozbawieni fizycznego władztwa nad rzeczą. Sąd Najwyższy wskazał, iż w ramach obiektywnych kryteriów można natomiast zastosować odpowiednie ceny rynkowe za dotychczasowe korzystanie przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości w zakresie służebności, których wysokość powinna uwzględniać stopień ingerencji w treść prawa własności. Jeżeli, ze względu na sposób posiadania służebności lub też ze względu na sposób posadowienia urządzeń przesyłowych, właściciel nieruchomości mógł i może korzystać ze swojej nieruchomości w mniej lub bardziej ograniczonym zakresie, wynagrodzenie za bezumowne korzystanie może być odpowiednio obniżone, wymaga to uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy, mających miejsce także w określonych przedziałach czasu (por. wyrok SN z 8 czerwca 2005 r., V CK 679/04, niepubl.). Wysokość wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości w zakresie służebności nie może zatem pomijać stopnia ingerencji w treść prawa własności, mającej wpływ na zakres korzystania z nieruchomości (por. wyrok SN z dnia 24 stycznia 2014 r., V CSK 117/13, LEX nr 1478715). W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego właścicielowi nieruchomości nie przysługuje wobec nieuprawnionego posiadacza służebności przesyłu roszczenie o naprawienie szkody z powodu obniżenia jej wartości, związanego z normalnym korzystaniem z nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści takiej służebności (art. 225 w zw. z art. 230 k.c.). Uszczerbek właściciela związany z pogorszeniem nieruchomości tylko w następstwie zbudowania na niej i eksploatacji urządzeń przesyłowych jest rekompensowany świadczeniem, jakie może on uzyskać za obciążenie jego nieruchomości służebnością przesyłu. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności (art. 305² k.c.) powinno równoważyć wszelki uszczerbek związany z trwałym obciążeniem nieruchomości tymi urządzeniami (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 czerwca 2005 r., V CK 679/04, niepubl.).

Przenosząc powyższe wywody na grunt sprawy niniejszej przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia na rzecz powódki Sąd winien mieć na względzie charakter nieruchomości powódki, jej przeznaczenie, sposób korzystania z tej nieruchomości, pas nieruchomości zajęty przez posiadacza służebności, stopień ingerencji posiadacza służebności w treść prawa własności powódki.

Nieruchomość będąca własnością powódki jest położona w miejscowości W. gmina G. i stanowi działkę gruntu nr ew. 223/2 o powierzchni 0, (...) zabudowaną budynkiem mieszkalnym. Nieruchomość ta ma kształt prostokąta o szerokości ok. 14 m i długości ok. 285 m. Działka od frontu i z boku jest ogrodzona. Na działce posadowiony jest budynek mieszkalny murowany zamieszkały od ok. 2003 roku. Za budynkiem mieszkalnym na całej powierzchni działki znajduje się sad. Nieruchomość powódki ma charakter gruntu rolnego zabudowanego. W ewidencji gruntów działkę zakwalifikowano jako sady, grunty rolne zabudowane (opinia biegłego M. J., k. 163-199). Teren, na którym nieruchomość jest położona nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy G. nieruchomość powódki położona jest na terenach sadowniczych. Część nieruchomości powódki faktycznie zajęta pod urządzenie przesyłowe należące do pozwanego (gazociąg) wynosi 1 metr kwadratowy. Gazociąg w pozostałej części przebiega natomiast przez działkę sąsiednią o nr ew. 224/2 w tym częściowo jest umiejscowiony w pasie granicznym między działkami (...). W świetle przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013r., poz.640) strefa kontrolowana dla

tego typu gazociągu wynosi 15 metrów w obie strony gazociągu. Powierzchnia nieruchomości powódki objęta tak wyznaczoną strefą kontrolowaną wynosi (...) kwadratowe, przy czym w strefie tej posadowiony jest częściowo budynek mieszkalny powódki oraz znajdujący się za nim sad (mapa, k. 132, zdjęcia, k. 205-206). Ograniczenia jakie wiążą się z ustanowieniem strefy kontrolowanej zostały określone w §10 cytowanego rozporządzenia. Wynika z niego, iż w strefach kontrolowanych nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania. Nie mogą w nich rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2 i 3 metry od gazociągu a wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej. Obowiązki właściciela gazociągu wynikające z istnienia strefy kontrolowanej sprowadzają się do konieczności kontrolowania działań, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie. Powódka zamieszkuje w budynku posadowionym na nieruchomości, korzysta z tej nieruchomości uprawiając na niej sad. Nieruchomość jest ogrodzona. Ingerencja pozwanego w prawo własności powódki polega na kontrolowaniu stanu gazociągu w strefie nie szerszej niż 3 metry w obie strony gazociągu. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy podziela zarzut apelacji, iż niezasadnym dla ustalenia wysokości wynagrodzenia za korzystanie przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości w zakresie służebności było przyjęcie szerokości strefy kontrolowanej określonej w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie obejmującej niemal całą powierzchnię nieruchomości powódki. Ustalenie wynagrodzenia w oparciu o takie kryterium nie uwzględnia stopnia ingerencji pozwanego w treść prawa własności powódki. Skoro obszar wykorzystywany do kontroli stanu gazociągu i jego konserwacji wynosi nie więcej niż 3 metry po każdej stronie gazociągu, to nieuzasadnionym jest przyjęcie obszaru wynoszącego po 15 metrów z każdej strony gazociągu. Trafnie skarżący wskazuje, iż skoro powódka może korzystać i korzysta z nieruchomości również w strefie kontrolowanej to wynagrodzenie powinno być odpowiednio obniżone. Ograniczenie powódki co do korzystania z nieruchomości jest związane z zagwarantowaniem pozwanemu dostępu do urządzeń przesyłowych w celu ewentualnego usunięcia awarii, konserwacji, demontażu, wymiany tych urządzeń. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, iż obszar strefy kontrolowanej określonej w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013r., poz.640) oraz w załączniku do tego rozporządzenia nie pokrywa się z zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu (art. 3051 k.c.) ustanowioną dla gazociągu wybudowanego przed dniem 12 grudnia 2001r. (uchwała SN z 11.12.2015r., III CZP 88/15, Lex nr 1938005). Obowiązki strefy kontrolowanej wynika z przepisów prawa. Podstawą prawną do kompensowania uszczerbku spowodowanego powstaniem strefy kontrolowanej na nieruchomościach obciążonych służebnością przesyłu i nieruchomościach sąsiednich są przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zaś przepisy art. 224 w zw. z art. 225 i 352 k.c.

Wobec powyższego wynagrodzenie przysługujące powódce należało obniżyć stosownie do stopnia ingerencji pozwanego w treść prawa własności powódki przyjmując za podstawę obliczeń 3 metry z każdej strony gazociągu, co stanowi ok. 750 m kwadratowych, tj. 21,55% powierzchni przyjętej dla celów obliczeń w opinii biegłego M. J. (1). Zatem wynagrodzenie przysługujące powódce przy uwzględnieniu powierzchni 750 m kwadratowych wynosi 6825 złotych ((...) 21,55%).

Z tych względów zaskarżony wyrok podlegał zmianie, o czym orzeczono na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. Apelacja w pozostałej części jako niezasadna została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108§1 k.p.c. stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka wygrała proces w 22%. Na koszty poniesione przez powódkę przed Sądem pierwszej instancji składa się opłata od pozwu w kwocie 1500 zł, wydatki na poczet opinii biegłych w kwocie 2991,24 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2417 zł. Z zaliczek uiszczonych przez powódkę na poczet opinii biegłych pozostała kwota 508,76 zł. Pozwany w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji poniósł koszty związane z wynagrodzeniem reprezentującego go w procesie pełnomocnika wynoszące 2417 zł. Zatem biorąc pod uwagę wynik postępowania oraz wysokość kosztów poniesionych przez strony przed Sądem pierwszej instancji Sąd

Okręgowy w oparciu o treść art. 100 k.p.c. zmienił orzeczenie Sądu Rejonowego w przedmiocie kosztów postępowania i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu oraz stosownie do wyniku procesu rozdzielił kwotę wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego.

W oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania orzeczono o kosztach za instancję odwoławczą. Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego częściowo, a mianowicie w zakresie kwoty 25336 zł. Apelacja została uwzględniona niemal w całości (w 98%). Z tego względu na podstawie art. 100 w zw. z art. 108§1 k.p.c. zasądzono od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3667 zł tytułem zwrotu wszystkich kosztów postępowania odwoławczego. Na kwotę tę składa się opłata od apelacji wynosząca 1267 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego pozwanego wynoszące 2400 zł, ustalone w oparciu o §10 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015r., poz. 1804).

SSO E. K. SSO J. K. SSO M. G.